

ZARZĄDZENIE

Dnia 18 lutego 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Andrzej Wasilewski

w sprawie ze skargi M. K.
na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w G.
w sprawie I ACa .../04,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 18 lutego 2005 r.,

zarządza zwrot skargi.

U z a s a d n i e n i e

M. K. wniósł do Sądu Najwyższego „Skargę na przewlekłość, beczynność i nieuzasadnioną zwłokę w rozpatrywaniu sprawy przez Sąd Apelacyjny w Gd. Wydz. Cywilny w sprawie mojego wniosku o wznowienie postępowania z mojej strony na podstawie prawnej art. 414 k.p.c., od zakończonego orzeczenia. Orzeczenia ostatecznego w sprawie (sygn. akt I 1 C .../99) z dnia 27 kwietnia 2000 r. wydanego przez S.O. we W. (...)”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W wypadku wnoszenia skargi na przewlekłość postępowania w sprawie cywilnej, dla rozpoznania której właściwy jest Sąd Najwyższy (art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki – Dz. U. Nr 179, poz. 1843), obowiązuje przymus adwokacko-radcowski (art. 393² k.p.c. – uchwała składu

siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04, której Sąd Najwyższy nadał moc zasady prawnej – art. 61 § 6 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym, Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.; a począwszy od dnia 5 lutego 2005 r., na podstawie art. 1 pkt 13 i pkt 49 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. Nr 172, poz. 1804 – art. 87¹ § 1 k.p.c.). W niniejszej sprawie skarga na przewlekłość postępowania nie czyni zadość powyższemu wymaganiu prawnemu, bowiem nie została sporządzona przez adwokata lub radcę prawnego, i dlatego – na podstawie art. 130 § 5 k.p.c. – podlega ona zwrotowi.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Teza:

Skarga na przewlekłość postępowania w sprawie cywilnej, dla rozpoznania której właściwy jest Sąd Najwyższy (art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki – Dz. U. Nr 179, poz. 1843), sporządzona z naruszeniem wymagania prawnego w zakresie przymusu adwokacko-radcowskiego (art. 393² k.p.c. – uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04, której Sąd Najwyższy nadał moc zasady prawnej – art. 61 § 6 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym, Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.; a począwszy od dnia 5 lutego 2005 r., na podstawie art. 1 pkt 13 i pkt 49 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. Nr 172, poz. 1804 – art. 87¹ § 1 k.p.c.), podlega ona zwrotowi na podstawie art. 130 § 5 k.p.c.